

สามารถใช้ประโยชน์ได้ ตันมอบที่ดินให้ก็เพื่อหวังสร้างความเจริญให้กับหมู่บ้าน เงินแม่แต่บาทเดียว คนก็ไม่เคยได้แม้จะได้ไปประกาศเกียรติคุณจากในหลวงก็ตาม แต่คนไม่มีความหวังวิทยาลัยจะส่งมาให้เลยเช่นนี้ เมื่อปี 2540 อธิการบดีรู้จักคนดี เพราะคนช่วยเหลืออำนวยความสะดวกให้ทุกอย่าง แต่ ณ ปัจจุบัน แม้แต่ชื่อของดอนธการบดียังจำไม่ได้เลยด้วยซ้ำ” นายสุตินกล่าวด้วยความน้อยใจ

● ส่งตัวแทนเจรจา

ต่อมาเมื่อเวลา 13.00 น. ผศ.ปริตนา ประทีปะเสน รองอธิการบดีฝ่ายปฏิบัติการ มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวงก็ได้เรียกตัวแทนชาวบ้านมาพบเพื่อรับทราบปัญหาและหาหนทางแก้ไข โดยมีนายพิรุณ คำวัง ผู้ใหญ่บ้านหมู่ 1 นายสกุล พิเชษฐ วรภิกษุพรหม และชาวบ้านอีกจำนวนหนึ่งเป็นตัวแทนเข้าพบและปรึกษาหารือ โดยนายพิรุณ ได้อธิบายเรื่องราวร้องทุกข์ของชาวบ้านดังกล่าวให้รองอธิการบดีฟังอย่างละเอียดว่า โครงการของมหาวิทยาลัยสร้างความเดือดร้อนให้แก่ชาวบ้านเป็นอย่างมาก

ขณะที่ ผศ.ปริตนา ประทีปะเสน รองอธิการบดี กล่าวว่า โครงการนี้ที่ทำไมจุดประสงค์เพื่อต้องการลดอุบัติเหตุเพราะทางเชื่อมของหมู่บ้าน ที่เชื่อมออกมาติดกับถนนสายหลักของมหาวิทยาลัยนั้นเป็นถนนที่มีรถวิ่งเร็วมาก และอาจก่อให้เกิดอุบัติเหตุได้ ในเบื้องต้นตนรับฟังแต่ยังไม่วางจะดำเนินการตามโครงการเดิม แต่จะชะลอจุดในช่วงนี้ไปก่อน จนกว่าจะหาข้อตกลงที่พึงพอใจของทั้งสองฝ่าย และจะได้นัดผู้ใหญ่บ้านมาทำความเข้าใจในวาระต่อไป และถ้าหากชาวบ้านไม่พอใจส่วนไหนอีกก็ให้ทำเป็นหนังสือแจ้งถึงอธิการบดี

ชาวบ้านบางส่วนกล่าวว่าเคยทำเรื่อง ร้องเรียนแจ้ง ไปถึงอธิการบดีแล้วแต่เรื่องก็เงียบไป แม้แต่เขียนจดหมายไปถึงผู้ว่าเรื่องก็ยังเงียบเช่นกัน หากจะให้ชาวบ้านเขียนจดหมายร้องเรียนไปอีกก็เกรงว่าเรื่องจะเงียบเหมือนทุกครั้งที่ผ่านมา ส่วนจะนัดให้ผู้ใหญ่บ้าน ไปพบปะพูดคุยอีกครั้งนี้ก็ไม่ทราบว่าจะเรียกตัวให้เข้าพบได้อีกเมื่อไหร่ “ไหนว่าจะสร้างความเจริญให้แก่หมู่บ้าน แต่การกระทำของมหาวิทยาลัยตอนนี้ไม่เห็นเป็นอย่างที่เคยพูดไว้เลย ตอนนี้ขอให้ชะลอการขุดทางเชื่อมออกไปก่อน แต่หากทางมหาวิทยาลัยยังไม่ยอมยุติโครงการ ชาวบ้านยืนยันว่า จะมีการเคลื่อนไหวเรียกร้องถึงที่สุด” นายพิรุณกล่าว

● นักศึกษาก็เดือดร้อน

นักศึกษาคณะวิทยาการคอมพิวเตอร์ปี 3 มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวงคนหนึ่งที่ใช้เส้นทางนี้เป็นประจำ แสดงความคิดเห็นว่า “ทางมหาวิทยาลัยไม่ควรขุดถนนปิดทางเข้าออกของหมู่บ้าน เพราะชาวบ้านและนักศึกษาอีกจำนวนมากที่พักอยู่ในบริเวณดังกล่าวต้องใช้เส้นทางสัญจรไปมาและจะทำให้การเดินทางเข้าออกมหาวิทยาลัยไม่สะดวก โดยเฉพาะช่วงที่ฝนตกต้องลำบากขับรถอ้อมไปไกลอีกทั้งนักศึกษาส่วนมากก็ใช้รถมอเตอร์ไซค์ด้วย อยากให้ทางมหาวิทยาลัยเข้าใจ ณ จุดนี้ด้วย”

ส่วนนักศึกษายปี 3 อีกคนหนึ่งอยู่คณะเทคโนโลยีการอาหาร ซึ่งพักอยู่ในหอพักข้างมหาวิทยาลัย กล่าวว่า “การที่มหาวิทยาลัยออกมาขุดถนนไม่ให้ชาวบ้านใช้นั้น อยู่ดีแล้วนักศึกษาก็พักอยู่ในนั้นด้วย และต้องใช้เส้นทางที่เข้า-ออกมหาวิทยาลัยเป็นประจำเช่นกัน หากจะให้ให้นักศึกษาออกไปกลับรถน้ำมันมหาวิทยาลัยที่ไกลถนนใหญ่ คาดว่ามีเปอร์เซ็นต์การเกิดอุบัติเหตุสูงกว่าอยากให้ทางมหาวิทยาลัยพิจารณาหลายด้านมากกว่า ข้ออ้างเรื่องอุบัติเหตุและคิดว่ามหาวิทยาลัยควรระหาข้อยุติที่สร้างความพอใจให้แก่ทุกฝ่าย”

● ดึงเครียดถึงกับเรียกตำรวจคุม

ต่อมาในวันที่ 25 สิงหาคม 2547 เวลา 17.00 น. ผู้สื่อข่าวได้รับแจ้งจากนายสหรัศ แก้วสุวรรณ สมาชิกอบต.นางแล ว่ามหาวิทยาลัยได้แจ้งตำรวจมาจับชาวบ้าน ในข้อหาขัดขวางการทำงานของเจ้าหน้าที่ และกล่าวหาว่า ทางมหาวิทยาลัยยังไม่ยุติการทำงานตามที่ชาวบ้านขอไว้ โดยยังให้เจ้าหน้าที่ทำการขุดถนนต่อไป กลุ่มชาวบ้านจึงได้รวมตัวกันออกไปขอร้องให้ผู้รับหมายยกเลิกการขุดถนนไว้ก่อน จนกว่าจะหาข้อยุติกับทางมหาวิทยาลัย ได้ แต่ในขณะเดียวกันมหาวิทยาลัยก็ได้มีการแจ้งตำรวจเพื่อที่จะจับชาวบ้านในข้อหาขัดขวางการทำงานของเจ้าหน้าที่ที่สร้างความไม่พอใจแก่ชาวบ้านเป็นอย่างยิ่ง จึงได้รวมตัวกันประชุมเพื่อหาข้อยุติกับมหาวิทยาลัยอีกครั้งหนึ่ง

เย็นวันเดียวกันนี้ ได้มีเจ้าหน้าที่ของมหาวิทยาลัยเดินทางมาพูดคุยตกลงในเบื้องต้นก่อนนำเรื่องส่งผู้บริหาร ผู้สื่อข่าวจึงสอบถามถึงกรณีการเรียกตำรวจเข้ามาจับชาวบ้าน ซึ่งเจ้าหน้าที่ก็ได้กล่าวว่า ไม่ได้เป็นการนำตำรวจมาจับแต่ให้เข้ามาช่วยดูแลความเรียบร้อย เนื่องจากมหาวิทยาลัยเกรงว่าจะเกิดเหตุการณ์รุนแรงระหว่างชาวบ้านกับผู้รับหมาย จะเกิดเหตุบานปลายขึ้น

● ยื่นข้อเรียกร้อง 7 ข้อ

นายพิรุณ คำวัง ผู้ใหญ่บ้านหมู่ 1 ต.นางแล เป็นตัวแทนชาวบ้าน ยื่นข้อเรียกร้องให้ผู้บริหารของมหาวิทยาลัย 7 ข้อ คือ 1.ควรมอบถนนคู่ขนานทั้ง 2 ฟัง ให้อบต.ดูแล เพื่ออำนวยความสะดวกพัฒนา 2.ทางเชื่อมช่วงที่ขุดไปแล้ว ชาวบ้านพออนุโลมให้ได้แต่ในช่วงทางแยกหน้าป้อมยามก่อนเข้ามหาวิทยาลัยนั้นขอให้มีการยกเลิก เนื่องจากหากขุดไปแล้ว ชาวบ้านและนักศึกษาต้องเดินทางอ้อมอีก ไกลและสิ้นเปลืองน้ำมัน 3.ไฟฟ้าที่มหาวิทยาลัยทำการปักเสาถาวรบริเวณถนนคู่ขนานและห้ามไม่ให้ชาวบ้านใช้ไฟร่วมกัน ขอให้ชาวบ้านได้ใช้ไฟพร้อมบ้าง 4. หากมหาวิทยาลัยจะล้อมรั้วแพงกัน เขตของมหาวิทยาลัยให้ทำการล้อมในเขตถนนของมหาวิทยาลัย ให้ล้อมในเขตถนนของมหาวิทยาลัย ห้ามล้อมในเขตถนนคู่ขนาน 5. หากจะขุดถนนคู่ขนานให้อบต.ดูแลให้ทำหนังสือเป็นลายลักษณ์อักษร เพราะชาวบ้านไม่เชื่อคำพูดปากเปล่าของทางมหาวิทยาลัย 6. ก่อนที่มหาวิทยาลัยจะกระทำการใดๆ ที่ส่งผลกระทบต่อวิถีการดำเนินชีวิตของชุมชน ควรทำประชาพิจารณ์ขอความเห็นจากชาวบ้านก่อน และแจ้งให้ชาวบ้านทราบทุกครั้ง และสุดท้ายคือ ชาวบ้านจะมอบหมายให้กำนัน ผู้ใหญ่บ้านและอบต.เป็นผู้ดำเนินการประสานงานในเรื่องดังกล่าวกับมหาวิทยาลัยต่อไป

● อธิการจวกพวกเห็นแก่ตัว

ต่อมาในวันที่ 28 สิงหาคม 2547 เวลา 11.00 น. ผู้สื่อข่าวได้เข้าพบ ดร.วันชัย ศิริชนะ อธิการบดีมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง เพื่อสอบถามเรื่องดังกล่าว

อธิการบดี มฟล.กล่าวว่า โครงการปรับปรุงจราจรของมหาวิทยาลัยนั้น เพื่อความปลอดภัยลดอุบัติเหตุ เนื่องจากบริเวณที่เป็นทางเชื่อมนั้นก่อให้เกิดช่องทางจราจรหลายช่องทาง ทำให้สับสนวุ่นวาย เมื่อหลายวันก่อนได้เกิดอุบัติเหตุทางรถยนต์ของนักศึกษาขึ้น ทำให้มหาวิทยาลัยคิดที่จะทำโครงการนี้ขึ้น โดยคำนึงถึงความปลอดภัยของนักศึกษาและคนของมหาวิทยาลัยเป็นอันดับแรกสองเพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อยของชุมชนสามในอนาคตหากมีคนมาอยู่อาศัยมากขึ้น ก็จะก่อให้เกิดปัญหาตามมาอีกเช่นกัน และสุดท้ายคือมหาวิทยาลัยทำทุกอย่างเพื่อที่จะไม่ให้มีใครเดือดร้อน มหาวิทยาลัยจะไม่ยอมให้นักศึกษาที่เปรียบเสมือนลูกต้องบาดเจ็บล้มตาย เสียอันตรายต่อภารกิจที่ไม่เป็นระเบียบ